

ביצה כט: (תחילת הפרק) עד ל: (סוף העמוד)

ביאורים

מבוי - מבוי הוא רחוב ללא מוצא המחובר לחצרות בלבד. מהתורה הוא מוגדר כרשות היחיד (חוץ מהרמב"ם המגדירו ככרמלית) אולם יש בו לעשות בו שני תיקונים כדי שניתן יהיה לטלטל בו בשבת:
 א. כיוון שהוא משותף לכמה חצרות הוא צריך שיתוף מבוואות מדרבנן.
 ב. כיוון שהוא נראה כרשות הרבים הוא צריך היכר כדי שידעו שזוהי דרך ללא מוצא ולא דרך רבים. ההיכר האפשרי הוא או קורה מעל הפתח או לחי בצידו של הפתח.

משנה

סחיבת משאות ב"ר"ט

כדי יין: לא יביאם בסל ובקופה (נראה כמעשה חול), אלא יסחבם על כתיפו או לפניו.

תבן: לא יפשיל את הקופה לאחרי (נראה כמעשה חול), אלא יביאה בידו.

נטילת עצים להסקה ב"ר"ט

ערמת התבן - מותר לקחת

מהרחבה שאחורי ביתו - אסור לקחת

אם אי אפשר לשנות - מותר לעשות כדרכו.

וכך התקין רבא, שאם יש אפשרות לשנות באופן הנשיאה - ישנה. [ועדיף שינוי שמקל את משאו] ואם אין אפשרות לא ישנה

כמו מי המשנה

אפשרות א' - כ"ש (שסובר שאין מוקצה)
 ברישא - מותר כיוון שאין דין מוקצה
 בסיפא - אסור משום מוקצה מחמת חסרון כיס.
 (בעצי בנין שאין מסיקין אותם)

אפשרות ב' - כ"י (שסובר שיש מוקצה)
 ברישא - מותר כיוון שמדובר בעצים המיועדים להסקה.
 (עצים שאינם ראויים למאכל בהמה או לעשיית טיט).
 בסיפא - אסור כיוון שיש דין מוקצה

דין זה הוא בדברים שהתרגלו ואין סיכוי שיחזרו בהם גם אם יוכיחו אותם.

עברות שאנשים עושים ולא מוכיחים אותם בגלל הנימוק "מוטב יהיו שוגגין ואל יהיו מזידין":

1. טיפוח, סיפור וריקוד בשבת (אסור מדרבנן - שמא יתקן כלי שיר).
2. ישיבה ליד הלחי שבפתח המבוי בשבת. (אסור מדרבנן - שמא יכניס חפץ למבוי).
3. אכילה ושתיה בזמן תוספת יום הכיפורים.

מכאן שאפילו באיסור תורה אין להוכיח

משנה

נטילת עצים ב"ר"ט

מהסוכה: אסור. (כי בכך סותר אוהל)

מסמוך לסוכה: מותר.

מה פירוש "סמוך לסוכה"

רב מנשיא:
 חבילות קנים הנתונות על הסכך.
 (כיוון שהם אגודים בחבילות הם אינם חלק מהסכך לכן אין בנטילתן סתירה)

שמואל:
 קנים הזקופים סמוך לדפנות.
 (הם אינם חלק מהדפנות, ולכן אין בנטילתן סתירה)

ברייתא

נטילת עצים ביו"ט

ליטול מן הסוכה:
 ת"ק: אסור.
 ר' שמעון: מותר.

ליטול מן הסמוך לסוכה:
 מותר.

נטילת עצים מסוכת מצוה במהלך סוכות
ליטול מן הסוכה:
 לכולם: אסור, אא"כ התנה על כך לפני יו"ט.

דין זה מוסב על סוכה שאינה של מצוה, כי:
 תנאי מועיל רק בסוכה שאינה של מצוה.
 תנאי לא מועיל בסוכת מצוה.

ר' שמעון מתיר רק אם:

1. הסוכה נפלה ביו"ט – ולכן אין איסור סתירה.
2. הסוכה היתה רעועה לפני יו"ט – ולכן אין מוקצה (כי היה צפוי שתיפול).

המקור לאיסור להשתמש בסוכה

ר' עקיבא: חל הסוכות שבצת ימים א"פ.
 ריב"ב: חל הסוכות – מה חג (=קרבת חגיגה) לה' אף סוכה לה'.

אדם שהתנה בכניסת החג שלא תקדש הסוכה

על הקישוטים: מועיל התנאי, (כיוון שיכול לקחתם)
על העצים: לא מועיל התנאי, (כיוון שאסור לו לקחתם בין השמשות של משום איסור סותר)

ולכן העצים מוקצים לכל 7 ימי הסוכה, שהם רצף אחד ארוך (משא"כ לגבי אתרוגים).